

Forventer du å bli tatt seriøst, Stenseide?

Mange har kanskje lest Roald Stenseides lokalpolitiske innlegg fra Frp her i Askøyværingen, der han systematisk tar for seg de nye posisjonspartiene og hvordan de skal ha stemt imot sin egen politikk i sitt første kommunestyremøte. Forslagene om blant annet badeland, svømmehall, idrettshall, handlingsplan for rehabilitering, sykkel- og gangveger etc., kom rett fra flosshatten til Frp i dette kommunestyremøtet.

Det var trolig et godt planlagt spill om enten å splitte posisjonen ved å få hvert av de to helt nye partiene Rødt og MDG til å stemme med seg, eventuelt kunne kritisere oss i etterkant for å bryte valgløfter. Og det før vi har hatt mulighet til å delta i et eneste utvalgsmøte!

De mange omfattende sakene ønsket de direkte inn i Temaplan idrett, friluftsliv og fysisk aktivitet der og da, uten at det har vært oppe i et eneste utvalg i forkant. Bare måten det ble fremmet på uten saksbehandlinger, utredninger og økonomiske kostnadsberegninger, gjorde det såpass useriøst at vi måtte stemme det ned. Dette betyr selvsagt ikke at det er uaktuelt for oss å jobbe for noe av det, men da vil vi gjerne gjøre det gjennom ansvarlig behandling med kunnskap og kalkyler.

Planen de ville endre har vært på høring, de kunne både da og i tidligere behandling kommet med forslagene sine. Da satt de jo også i posisjon selv. Med økonomien vi overtar etter nettopp Frps uansvarlighet av urealistiske investeringer, tror jeg det er viktig at vi som nå skal styre gjør ting rett uten for store forhastelser.

Når det gjelder saken Rødt kritiseres for, er det hele så latterlig at det nesten ikke er verdt å kommentere. Her gikk nok ikke planen til Frp helt i boks, men Stenseide eier ikke mer skam enn at han skriver følgende: «Frp fremmet også forslag om omdisponering av midler på fem millioner kroner til investeringer i skolene. Rødt var med på å utsette dette. De ville først ha klarhet i om midlene kunne brukes til å gi støtte til utbyggere av mobilnettet. Her vil Rødt altså gi støtte til store selskaper med milliardoverskudd fremfor å gi sårt tiltrengte midler til skolene. Forstå det den som kan.»

Innstillingen i denne saken var fra utvalg styrt av nåværende opposisjon, før Rødt har vært representert i politiske organ noensinne i Askøys historie, å bruke fem millioner kroner på bedre mobildekning på Askøy. Når Frp da direkte fra flosshatten foreslår heller å bruke pengene på skole, er det vanskelig å vite der og da om det er hjemmel for dette, og om det har eventuelt konsekvenser for folk og næringsliv. Jeg var derfor en av flere som gikk på talerstolen og anbefalte å utsette saken, i stedet for å gå for innstillingen om å vedta disponering til mobilnett. Kommunestyret gikk enstemmig for utsettelse, selv Frp stemte ikke for sitt eget forslag. Er dette å være en konstruktiv opposisjon, Stenseide?

De mest erfarne politikerne i opposisjonen var forresten snar med å påpeke noen av de såkalte «ferske» sine formalitetsfeil i sitt første kommunestyremøte. Mange var modige og gikk på talerstolen likevel, noe som er bra i en tid der vi ønsker økt deltakelse og demokrati. Jeg vil derfor minne deg og dine på at det er uheldig og dessuten brudd på delegasjonsreglementet å le hånlig, sukke og stønne under voteringene. Vi lot oss heldigvis ikke påvirke.

Hvem tar vare på sjelen til

Kleppestø kunne bli en hyggelig småby, men alt peker dessverre i motsatt retning.

I disse dager renner det over av forslag for utviklingen av Kleppestø. Motearkitektene i Snøhetta har vist sin spektakulære visjon for fremtiden, betalt av kjøpesenteret. Kommunen har vist sin grandiose visjon for tettstedet og velforeningen har brukt mye energi og ressurser på sitt byplanforslag «Småbyen Kleppestø».

Så skal befolkningen i disse dager delta i en såkalt plansmieprosess. Som innspiller i oppstarten fikk jeg anledning til å besøke Kleppestø, snakke til, og ha samtaler med bekymrede beboere. De fleste norske byer og tettsteder er truet av byggeprosjekter som ikke bare er store og ruvende og sprenger den etablerte målestokk, men som også er fremmede i sine uttrykk.

Det hender ofte i et lokalsamfunn at det lanseres prosjekter i regi av en allianse mellom utbyggere og folkevalgte, hvor det lenge før noen berørte aner noe om det, er lagt tunge føringer. På ett eller annet senere tidspunkt vil den lokale befolkning, hvis de er uenige, bli tvunget til å komme springende etter og improvisere motstand så godt de kan. Som regel er det allerede for sent. Det som er ille, fra et demokratisk ståsted, er at det egentlig ikke er noe galt i dette; den som ønsker å bygge og etablere virksomheter må selvsagt få lov til å planlegge dette så lenge og grundig de vil uten noe offentlig innsyn.

Men når prosjektene lanseres, har planleggere og utbyggere et umåtelig stort forsprang; de har også investert store penger i en forventning om å få realisert sine drømmer. Ofte ligger det i tillegg avtaler i form av eierskifter som i tillegg kan legge tunge føringer i en sak. Eventuelle kritiske krefter befinner seg straks i en situasjon hvor de må improvisere og hele tiden komme halsende etter hele veien frem til vedtak.

Det er noe i vår tids andpustenhet som gjør at vi nærmest ser ned på dem som sinker utviklingen; det skjelles ut som byråkrati. De verste eksempler på vegrende byråkrati er de rene redsels historier, men i det alminnelige bilde er en slik motstand, eventuelt treghet, ofte det som kan vise seg å være til sakens beste. Har man i det hele tatt spurt: «Hva trenger Kleppestø?» og «Hva tåler Kleppestø?»

Når man nå ønsker å involvere lokalsamfunnet på Askøy har man allerede kommet skeivt ut fra hoppkanten. Det er allerede lagt så tunge føringer for den såkalt demokratiske prosessen at tiltaket knappast kan kalles en demokratisk plansmie. Jeg har hørt forlydende om at foredragsholderne som var hyret inn framstod som propagandister for store volum, svært tett bebyggelse og ragende bygg. Siden byplansjefen i Arendal blir brukt som sannhetsvitne i plansmia anbefaler jeg et besøk til i sørlandsbyen. Arendal er et nasjonalt katastrofeområde i byutvikling.

SKEIVT UT: – Når man nå ønsker å involvere lokalsamfunnet på Askøy har man allerede kommet skeivt ut fra demokratisk prosessen at tiltaket knappast kan kalles en demokratisk plansmie, skriver stedsaktivist Erling Okkenhaug

Kunne plansmia føre til en streng regulering og mindre tomter? Vårt arbeidsfellesskap lanserte begrepet plansmie i Norge for over ti år siden. Vår ide var å sikre god stedsutvikling på et tidligst mulig tidspunkt i prosessen. Vi engasjerer borgere til å være med å skape steder som kan tilbake med identiske eller lignende prosjekter i neste. Det er aldri fred å få. Og det er mange som prøver seg.

For å sikre en grundig gjennomtenkt plan for Kleppestø er det bare forvirrende når man starter med å presentere en spektakulært selvselv-utvikle en fort-satt tilhørighet og en kultivert atmosfære. En slik prosess skal fange opp folks behov, ønsker og forhåpninger. Jeg er usikker på om «liksoplansmia» for Kleppestø kan hindre en uønsket, hastverkspreget og fragmentert planlegging med pinlige og ubehagelige omgivelser som resultat.

Har man i det hele tatt spurt:
«Hva trenger Kleppestø?» og
«Hva tåler Kleppestø?»

Erling Okkenhaug

De fleste steder langs kysten har klare, lesbare felles trekk, men ingen steder er helt like. Det skulle derfor være mulig å utarbeide planverk for Kleppestø etter en noenlunde samme systematikk. Men etter hvert som man beveger seg ned i stedets helt nære egenart, så trengs det presis, lokal kunnskap som bare de som bor der har.

Vi ser det igjen og igjen, at alliansen mellom stadig omskiftelige kommunestyre, utbyggingsinteresser og ulike aktører, er der hele tiden og presser imot gjeldende planforutsetninger og reguleringsbestemmelser. Mange steder omregulerer man så lynraskt at velgerne ofte ikke vet når de skal engasjere seg: Klar – ferdig... FOR SENT! Og får man avslag i én kommunevalgsperiode, er prosjektmakerne ofte

tilbake med identiske eller lignende prosjekter i neste. Det er aldri fred å få. Og det er mange som prøver seg.

For å sikre en grundig gjennomtenkt plan for Kleppestø er det bare forvirrende når man starter med å presentere en spektakulært selvselv-utvikle en fort-satt tilhørighet og en kultivert atmosfære. En slik prosess skal fange opp folks behov, ønsker og forhåpninger. Jeg er usikker på om «liksoplansmia» for Kleppestø kan hindre en uønsket, hastverkspreget og fragmentert planlegging med pinlige og ubehagelige omgivelser som resultat.

Arki-tekstur. Plansmia burde ende opp i et forslag til plan som er forpliktende med sine bestemmelser. Altså bygninger plassert i en småbystruktur i menneskelig skala og format. Noen mener at vår tids arkitektur skal vise bygninger som enestående objekter uten hensyn til omgivelser og lokale sammenhenger. I våre kystbyer blir det svært krevende å tilføre kvaliteter med slike holdninger. Hvem er fellesskapets aktor i denne tid da alle aktører i byggeprosessene sloss for sine egne interesser? Egentlig ingen!

Askøyværingen flest kvier seg for å gå inn i debatten om stedsutvikling. Det er krevende og innebærer en høy sosial risiko å bry seg, fordi utbyggingsprosjekter ofte blir frontet av profilerte personer med posisjon og makt i byen. Folk flest har problemer med å forstå språket eller terminologien som arkitekter og utbyggere bruker. Innbyggerne har selv det fulle ansvaret for å ivareta byen sin. Motkrefter burde gå inn i en aktiv rolle med å sette premisser for planlegging som sikrer at prosjektene tilfører lokalsamfunnene nye kvaliteter.

Kommunens politikere ønsker å

Debattregler:

Vi aksepterer ikke: Bannskap og upassende kjønnsuttrykk, utskjelling av debattmotstandere, enkeltpersoner eller grupper. Injurierende beskyldninger eller udokumenterbare påstander om forhold som enten er straffbare eller sterkt belastende. Rasistiske utsagn. Anonyme debattinnlegg. Maks lengde på debattinnlegg er 4500 tegn inkludert mellomrom. AV forbeholder seg retten til å kutte i innsendte leserinnlegg.

Kleppestø?

ppkanten. Det er allerede lagt så tunge føringer for den såkalt demog i dette innlegget.

FOTO: ANNE JO LEXANDER

viser at de får til noe. Ofte kan det være tette bånd mellom lokalpolitikere og utbyggere, noe som gjør det vanskelig å sikre gode nok prosesser som ivaretar steders særpreg. De folkevalgte må definere de mange «ekstremkvalitetene» på Kleppestø. Hva er spillereglene og kodene når man skal byutvikle? Noen prinsipielle kjøreregler for hva stedet trenger og tåler, fører til mindre konflikter.

Utbyggere definerer hva som er «god økonomi» og kan med det diktere sine premisser. Vi ser eksempler på at utbyggere presenterer fantasifulle glansbilder for å selge inn sine planer, for så å barbere det man har solgt inn, med trang økonomi som begrunnelse. Varierte strukturer gir ikke bare et større marked, men innebærer også mindre risiko. Hvis man inviterer til å utvikle Kleppestø til et hyggelig småbysamfunn og vil man møte mindre protester og få større forutsigbarhet i investeringene.

Kommuneforvaltninger legger ofte frem alt for løse reguleringsbestemmelser eller koder, som oftest kun med definerte volumer og høyder. Plankontoret burde være faglige garantister som viser alternativer med nye bygg som bidrar til å berike og forsterke stedet. Åpne prosesser og tverrfaglighet sikrer reguleringsplaner med bestemmelser slik at man kan oppnå lokale kvaliteter.

Arkitekter må kreve grundig og kritisk fagdebatt. Kanskje noen frykter å miste sitt gode forhold til utbyggere, politikere og planmyndigheter ved å bry seg? Få arkitekter tegner for store bebyggelser. Kanskje noen oppdager prestisjen i å utvikle et sted vel så meget som enkeltbygg?

Erling Okkenhaug

Allgrønn - nettverk for humanøkologi

Har Ap snudd i asylpolitikken?

Det kommer nye asylsøkere til Norge hver dag. Over Storskog i nord hører vi at det nå kommer så mange at det er vanskelig å håndtere. Det må opprettes akuttmottak flere plasser i landet, også Askøy har fått forespørsel ifølge rådmannen.

Nå ser vi konsekvensen av den asylpolitikken som øvrige partier har stått for i mange år. Det er dessverre blitt slik at det nærmest ikke har vært stuerent å diskutere asyl- og innvandringspolitikk. Det er nå kommet så langt at de partier som for få måneder siden stod og nærmest inviterte til økt innvandring, har måttet ta til orde for innstramning.

Signalene fra Ap-leder Støre, på Ap sitt landsmøte, var å ta imot 10.000. Altså var Ap med på å gi et signal om at her er det bare å komme. Det blir da litt

rart når nå samme partileder prøver å gå i motsatt retning, eller når representant for Ap, Helga Pedersen, foreslår å sette opp direktefly mellom Kirkenes og Kabul for hjemsending av asylsøkere.

Pressen bør også se seg i speilet. Rett før valget hadde vår lokalavis en tegning av Carl I Hagen som flyktning, tegnet av en kunstner. Askøy Frp påpekte den gang at dette er en for alvorlig situasjon til å harselere med. Dette var verken lokalavis eller SV enig i.

De styrende partier på Askøy har i sin plattform gitt til kjenne at Askøy skal ta sin del av de som kommer. Der som det kommer 50.000 til Norge, noe som ikke er usannsynlig, vil Hordaland måtte bosette 5000 og Askøy nærmere 500. Dette har de fem sosialistiske partier på Askøy vedtatt seg imellom uten å ta hensyn til verken økonomi, skoler,

helsetjenester eller bosetting.

Frp har i flere år bedt om å få de økonomiske konsekvenser på bordet, men nei, det er det ikke flertall for. Frp har også som eneste parti på Askøy gått inn for å holde på vedtaket om å ta inn 25. Askøy Frp mener at vi ikke klarer å integrere flere uten at det vil gå ut over tjenestetilbudet generelt.

Så får vi nå håpe på at det i fremtiden kan diskuteres asyl- og innvandringspolitikk slik vi diskuterer all annen politikk. Asyl- og innvandringspolitikken må debatteres før kriser oppstår, og ikke overlates til ytterliggående krefter verken fra høyre- eller venstresiden.

Roald Stenseide

Askøy Frp

sterke meninger

lokale meninger

rosende meninger

klare meninger

meninger

Vi må ha nulltoleranse for mobbing

Bergen kommune har kun tvangsflyttet en mobber til en annen skole siden år 2000. Selv om loven sier at det er mobberen som skal bytte skole, viser praksis at det er mobbeofferet som gjør det. Jeg er redd det samme er tilfelle i Askøy kommune.

Dette er hårreisende og en skam for skolene i Bergen. Skolebyråden bør snarest mulig kalle inn alle rektorene og fortelle dem om loven. Et barn som blir mobbet kan bli ødelagt for livet. Derfor er det selvsagt mobberne som må skifte skole! Nulltoleranse for mobbing må være målet.

Jan-Ove Fromreide

Askøy

FOTO: ARKIV ASKØYVÆRINGEN

sterke meninger

lokale meninger

rosende meninger

klare meninger

meninger

KrF dobler vrakpantordningen for skip

Den norske nærskipfartsflåten er i gjennomsnitt omkring 30 år. KrF mener det trengs gode ordninger som stimulerer til å vrake gamle, umoderne skip, og bygge nye, mer miljøvennlige skip. For ett år siden foreslo KrF en vrakpantordning. Regjeringen fulgte opp forslaget i budsjettet, men var litt sparsomme med pengene. KrF foreslår derfor i vårt alternative budsjett å doble potten for vraking av gamle skip i nærskipflåten.

De foregående årene har kun et par skip blitt vraket. Forslaget vil kunne ut-

løse vraking av cirka 35 skip i 2016, dersom satsen per skip settes til omtrent 700.000 kroner. Våre tall tilsier at dette vil kunne redusere CO2-utslippene med omtrent 75.000 tonn CO2 og 2000 tonn NOx. Dette tilsvarer cirka 35.000 biler. Tiltaket vil også styrke verftnæringen, som vil få flere oppdrag med både å kondemnere gamle fraktfartøyer og bygge nye.

En dobling av vrakpantordningen vil gi en historisk fornying av nærskipflåten. Det vil bidra til å vrake enda

flere av de eldste skipene som går langs kysten. Det er god miljøpolitikk, fordi det senker klimautslippene fra sjøtransporten. Det er også god næringspolitikk fordi det bedrer lønnsomheten i sjøfarten, og styrker verftnæringen. Et tiltak som både er godt for miljøet, sjøtransporten og verftnæringen, er et «vinn-vinn-vinn-forslag».

Line Henriette Hjemdal

Næringspolitisk talskvinne i KrF